

er zijn alleen de kruinen

Ze fluisteren naar me steeds
als ik er ben, steeds
als ik mijn jas
over de stoel heb gehangen
hoor ik het gefluister

ook als de mannen binnenkomen
en het geschuif van de stoelen
en het geritsel van het papier
weerkaatst tegen de hoge ramen

er is alleen de lucht
de ramen zijn hoog
er zijn alleen de kruinen
en toch als ik mijn jas
over de stoel heb gehangen
hoor ik het gefluister.

een schaduw

Een schaduw tegen de betonnen wanden.
In het schemerdonker sluit ik het portier.
*Ze hilde toen ik afscheid nam, haar handen
hingen stil.* Ik stop vijf gulden in de
meter. Het trappenhuis is goor.

De weerberichten halen het vandaag,
nog eenzamer zijn de godverlaten panden.
Mijn schouders voelen strak, er komt geen einde
aan de straat. *Ze was veel kleiner dan
voorheen, misschien waren het mijn hakken.*

*Of ik het warm had vroeg ze nog, ik wist
dat ik moest knikken.* Er springt een meisje
van een tree. Ik wijk, het lacht naar me
en zegt 'heb je geen paraplu, het regent toch?'
Er komt geen einde aan de straat.

